

دانشور پزشکی

رابطه مالی پزشک و بیمار در طب سنتی ایران

نویسندگان: فرهاد جعفری^{۱*}، فاطمه علیزاده^۲، نفیسه ظفرقندی^۳، زینب آبیاری^۴

۱. استادیار گروه بهداشت و پزشکی اجتماعی دانشکده پزشکی، دانشگاه شاهد تهران، ایران
 ۲. پزشک عمومی، عضو انجمن تحقیقات طب سنتی ایران، وابسته به مرکز رشد علمی دانشجویان، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ایران
 ۳. استادیار گروه زنان و مامایی دانشکده پزشکی دانشگاه شاهد تهران، ایران
 ۴. دانشجوی پزشکی دانشکده پزشکی دانشگاه شاهد تهران، ایران
- * نویسنده مسئول: فرهاد جعفری
E-mail: jafarifarhaddr@yahoo.com

چکیده

مقدمه و هدف: در سرتاسر آثار تخصصی حکمای طب سنتی ایران و در سیره آنان اخلاقیات منعکس شده است و برای یک طبیب آشنایی با آن را ضروری می‌دانستند. آنها توصیه‌های زیادی در باب عدم توجه به مادیات داشتند. هدف این مطالعه آشنایی با دیدگاه حکمای طب سنتی نسبت به مادیات و چگونگی رابطه مالی آنها با بیماران است.

مواد و روش‌ها: مطالعه حاضر یک پژوهش مروری بوده که با بررسی متون و مقالات طب سنتی ایران، چگونگی رابطه مالی یک پزشک واقعی با بیمار که حکمای طب سنتی ایران ترسیم کرده‌اند، مورد مطالعه قرار داده است.

یافته‌ها: از زمان‌های بسیار قدیم این اعتقاد وجود داشت که پزشک نباید برای پول و منافع مادی کار کند و باید از خدا ترسان باشد. پزشک واقعی باید فقر با حلال را بر ثروت با حرام ترجیح دهد. حکیم زکریای رازی همواره بر ارزش‌های اخلاقی تأکید کرده، افراد مستمند و بی-بضاعت را معالجه و به آنان از بعد مالی کمک می‌کرد؛ درحالی‌که خود، زندگی ساده و فقیرانه‌ای داشت.

نتیجه‌گیری: طب سنتی ایرانی و اسلامی طبابت را نوعی بندگی و عبادت می‌داند و جایگاهی ویژه برای اخلاق پزشکی قائل است. توصیه می‌کند که یک طبیب با ثروتمندان و بینوایان رفتاری مساوی و یکسان داشته باشد و خدمت پزشکی را هیچ‌گاه وسیله درآمد و رقابت مادی قرار ندهد.

واژگان کلیدی: اخلاق پزشکی، طب سنتی ایران، توجه به مادیات، رابطه مالی

دوماهنامه علمی-پژوهشی
دانشگاه شاهد
سال هیجدهم - شماره ۹۶
دی ۱۳۹۰

دریافت: ۱۳۹۰/۵/۱۵

آخرین اصلاحات: ۱۳۹۰/۸/۷

پذیرش: ۱۳۹۰/۸/۱۰